

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: **J. Z.,**
bytem M. 367, H. n. J.
zastoupený Mgr. Romanem Klimusem, advokátem AK Klimus & Partners
s.r.o.
sídlem Heršpická 813/5, 639 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje,**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2016, č. j. JMK 42531/2016, sp. zn. S-JMK 164074/2015/ODOS/Ib,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí Městského úřadu Rosice, odbor dopravy, ze dne 27. 10. 2015, č. j. MR-S 11573/15-ODO VAP/14 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jako opožděné.
2. Prvostupňovým správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), pro porušení § 18 odst. 3 cit. zák. s tím, že dne 31. 5. 2015 v 22:32 hod. na dálnici D1, km 174, směr Praha-Brno, kde je omezena rychlost jízdy na 130 km/h, řídil vozidlo tov. zn. BMW 550D, RZ: x, rychlostí až 210 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než 50 km/h. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 10.000 Kč podle § 125c odst. 4 písm. d) a odst. 5 zákona o silničním provozu a současně zákaz činnosti na dobu 12 měsíců. Současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady přestupkového řízení ve výši 1.000 Kč.
3. Žalobci bylo doručeno prvostupňové správní rozhodnutí dne 9. 11. 2015 a byl v něm řádně poučen o možnosti podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení prvostupňového správního rozhodnutí. Lhůta k podání odvolání běžela od 10. 11. do 24. 11. 2015. Jelikož bylo odvolání doručeno prvostupňovému správnímu orgánu až dne 30. 11. 2015 (podáno k poštovní přepravě), bylo vyhodnoceno jako opožděné. Odvolání bylo z tohoto důvodu zamítnuto a prvostupňové správní rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 11. 2015. Žalovaný současně neshledal předpoklady pro zahájení přezkumného řízení.

II. Shrnutí žalobní argumentace

4. Ve včas podané žalobě žalobce nejprve popsal průběh správního řízení. Prvostupňový správní orgán zahájil přestupkové řízení dne 7. 7. 2015 a předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 5. 8. 2015. Z tohoto jednání se žalobce včas omluvil. Poté měl být žalobce předvolán na 2. ústní jednání na den 21. 10. 2015, avšak při doručování došlo k omylu poštovní doručovatelky H. K., která dopis určený žalobci, předala oproti podpisu otci žalobce panu J. Z., nar. ... Ten o tom zapomněl žalobce informovat. O pozdějším ústním jednání se žalobce dozvěděl až z prvostupňového správního rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno dne 9. 11. 2015 (pondělí). Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce řádně a včas odvolal e-mailem dne 24. 11. 2015 (úterý) a toto odvolání doplnil písemně dne 30. 11. 2015 (pondělí). Správní orgán odvolání žalobce akceptoval a dne 14. 12. 2015 doručil žalobci usnesení ze dne 1. 12. 2015. Uvedené usnesení však bylo nesrozumitelné, proto žalobce podal proti němu odvolání dne 29. 12. 2015, které doplnil dne 4. 1. 2016. Z procesní opatrnosti žalobce rovněž zaslal opětovné odvolání proti rozhodnutí ze dne 27. 10. 2015 a dále doplnění odvolání ze dne 21. 12. 2015, v němž popsal omyl poštovní doručovatelky. Později bylo žalobci doručeno vyrozumění ze dne 11. 1. 2016, v němž mu prvostupňový správní orgán oznámil, že se odvoláním proti usnesení ze dne 1. 12. 2015 nebude zabývat. Proti uvedenému postupu podal žalobce žádost na ochranu před nečinností, o níž nadřízený správní orgán dosud nerozhodl. Namísto toho žalovaný překvapivě zamítl odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 27. 10. 2015 pro opožděnost.

5. Žalovaný vůbec nepřihlédl k e-mailem podanému odvolání dne 24. 11. 2015. Takové odvolání mělo být založeno ve správním spise. Žalobce měl být vyzván k doplnění odvolání, namísto zamítnutí odvolání pro opožděnost. Žalobce dále odkázal na e-mailovou zprávu obsahující jeho odvolání, jenž měla být odeslána na adresu ..., která byla podle žalobce odeslána dne 24. 11. 2015 v 11:15:53 hod. Žalobce k tomu dále uvedl, že moment, kdy zpráva dorazí na SMTP server se zpravidla neliší víc než max. několik sekund od odeslání. Navíc data poskytnutá od společnosti Google se nedají falšovat. Žalobce by rovněž mohl předložit svůj notebook, z něž může vyplynout náhled na gmail, z něhož bylo odvolání odesláno. Pokud by si tyto údaje vyžádal žalovaný, žalobce by mu je rovněž předložil.
6. Žalobce s odkazem na § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a na rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70, upřesnil, že odvolání zaslal e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu dne 24. 11. 2015 a bez výzvy jej 5. den písemně doplnil. Žalovaný však v rozporu se zákonem toto podání žalobce nerespektoval a jeho odvolání nezákonně zamítnul.
7. Kromě řady závažných procesních vad (poznámka soudu: žalobce tyto nespecifikoval), spatřoval žalobce nezákonnost napadeného rozhodnutí také v tom, že žalovaný zcela opomněl obsah doplnění odvolání, jenž byl automatickým důvodem pro zahájení přezkumného řízení. Nedoručení předvolání k ústnímu jednání, konání ústního jednání v nepřítomnosti žalobce, a také neseznámení žalobce s podklady pro vydání rozhodnutí, byly natolik závažnými procesními vadami, pro něž mělo dojít k zahájení přezkumného řízení, protože zakládaly nezákonnost napadeného rozhodnutí.
8. Jelikož žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ze všech zákonných důvodů, navrhl také soudu, aby zrušil rozhodnutí žalovaného i prvostupňového správního orgánu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný v podaném vyjádření k žalobě uvedl, že s obsahem žaloby nesouhlasí, neboť napadené rozhodnutí považuje za správné a souladné s platnou právní úpravou. Předvolání žalobce k ústnímu jednání na den 21. 10. 2015 bylo doručováno prostřednictvím České pošty s.p., a to do vlastních rukou adresáta. Jelikož žalobce nebyl v místě bydliště zastižen, byla mu zanechána výzva k vyzvednutí zásilky, jenž byla následně uložena na pobočce České pošty s.p. v obci Hrušovany nad Jevišovkou. Uložená zásilka byla na poště vyzvednuta žalobcem, který byl identifikován jménem, příjmením, rokem narození a adresou trvalého pobytu. Při převzetí zásilky se žalobce musel prokázat platným dokladem totožnosti a je vyloučeno, aby došlo k záměně žalobce s jeho otcem. Žalobce své tvrzení jakkoliv nepodpořil důkazy. Výsledky svědků by byly nadbytečné. Česká pošta s.p. disponuje vlastním dokladem o doručení předmětné zásilky i s uvedením čísla občanského průkazu.
10. Ze spisového materiálu a ani z dodatečného přípisu Městského úřadu Rosice ze dne 6. 5. 2016 nevyplývá, že by žalobce zaslal skrze veřejnou datovou síť dne 24. 11. 2015

prvostupňovému správnímu orgánu odvolání, které měl následně doplnit písemným podáním. Proto posléze podané odvolání musel žalovaný vyhodnotit jako opožděné.

11. K tvrzení žalobce o tom, že nebylo rozhodnuto o odvolání proti usnesení o stanovení lhůty ze dne 29. 12. 2015 (předáno k poštovní přepravě dne 4. 1. 2016, doručeno prvostupňovému správnímu orgánu dne 5. 1. 2016) žalovaný uvedl, že toto odvolání se nenacházelo ve spisovém materiálu, protože o něm nemohlo být rozhodnuto. Spisový materiál byl postoupen k posouzení odvolání proti meritornímu rozhodnutí žalovanému již dne 29. 12. 2015. Prvostupňový správní orgán konstatoval, že odvolání bylo podáno opožděně, a že napadené usnesení je procesní výzvou, a nemůže tak mít vliv na zákonnost meritorního rozhodnutí ve věci samé. Proto bylo usnesení vyloučeno z přezkumného řízení. Jelikož samotné odvolání nemá odkladný účinek, a o opožděném odvolání měl rozhodnout odvolací orgán, absence rozhodnutí o odvolání proti citovanému usnesení nemohla mít vliv na zákonnost meritorního rozhodnutí, a to navíc za situace, kdy žalobce na uvedené usnesení reagoval doplněním blanketního odvolání i doplněním odvolacích důvodů dne 21. 12. 2015.
12. S ohledem na výše uvedené žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Replika žalobce

13. V replice ze dne 7. 7. 2016 žalobce uvedl, že odvolání podal řádně a včas e-mailem dne 24. 11. 2015, přičemž toto odvolání doplnil písemně dne 30. 11. 2015. E-mail byl odeslán na adresu: ... Z důvodu právní jistoty poslal kopii e-mailu také na adresu: ..., což je zaměstnavatel žalobce. Tato skutečnost vyplývá z e-mailového účtu žalobce (z print screenu) a také z podrobností e-mailové zprávy, kterou žalobce doložil k žalobě. Uvedené vyplývá dále z print screenu J. M. a svědčí o tom, že mu byl e-mail obsahující odvolání doručen dne 24. 11. 2015. Pokud tedy bylo e-mailové odvolání doručeno panu J. M., muselo být doručeno také panu B. – pracovníku prvostupňového správního orgánu. Pokud si tato osoba e-mailové podání nevytiskla, nezaložila jej do spisu a k odvolání vůbec nepřihlédla, pak je tento postup v rozporu se zákonem. V této souvislosti žalobce z procesní opatrnosti odkázal na možný výsledek pana J. M., jenž by měl potvrdit, že mu bylo předmětné e-mailové podání doručeno a mohl též nechat soud nahlédnout do své e-mailové schránky.
14. Žalobce uznal, že své odvolání neposlal na oficiální elektronickou podatelnu, avšak z toho nelze dovodit neúčinnost předmětného podání, neboť z žádného právního předpisu takový automatický následek nevyplývá, a to i přesto, že účelem zveřejňovaných elektronických adres podatelen je, aby na ně podatelé zasílali svoje podání. V této souvislosti žalobce odkázal na závěry NSS uvedené v jeho rozsudku ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 Ans 5/2010-172.
15. Také z obecných principů příjmu dokumentů uvedených v § 2 odst. 1 vyhlášky č. 259/2012 Sb. vyplývá, že veřejnoprávní původce přijímá doručené dokumenty v podatelně. V případě dokumentu předaného veřejnoprávnímu původci mimo podatelnu, zajistí veřejnoprávní původce jeho bezodkladné předání podatelně, nebo bezodkladné provedení úkonů stanovených vyhláškou v souvislosti s příjmem, označením a evidencí dokumentů.

Z této úpravy lze dovodit povinnost oprávněné úřední osoby, která na svůj úřední e-mail obdržela podání žalobce označené jako odvolání, aby zajistila jeho oficiální spisovou evidenci.

16. Dále z § 5 odst. 1 vyhlášky č. 259/2012 Sb. vyplývá, že pokud je v adrese na obálce doručené veřejnoprávnímu původci uvedeno nad názvem tohoto původce jméno a příjmení fyzické osoby, předá veřejnoprávní původce neotevřenou obálku tomuto adresátovi. Zjistí-li adresát po otevření obálky, že je v ní obsažen dokument úředního charakteru, zabezpečí bezodkladně jeho dodatečné označení a zaevidování. Pokud je v adrese na obálce doručené veřejnoprávnímu původci uvedeno jméno a příjmení fyzické osoby pod názvem veřejnoprávního původce nebo vedle něj, tento původce postupuje tak, jako by údaje o fyzické osobě nebyly na obálce uvedeny. Pokud byl dokument úředního charakteru v digitální podobě zaslán na adresu elektronické pošty zřízenou veřejnoprávním původcem, která nebyla tímto původcem zveřejněna jako elektronická adresa jeho podatelny, postupuje adresát obdobně podle věty druhé (viz shora). V dané věci však oprávněná úřední osoba tímto způsobem nepostupovala a podání žalobce ze dne 24. 11. 2015 nebylo oficiálně zaevidováno. Oprávněná úřední osoba obdržené podání nevytiskla a neučinila je obsahem správního spisu. Při posuzování včasnosti podaného odvolání bylo vycházeno z neúplného správního spisu. Žalovaný o tom sice nemohl vědět, nicméně pochybení městského úřadu je přičitatelné, protože žalobce podal odvolání včas a závěry žalovaného o opožděnosti odvolání jsou v rozporu se skutečným stavem.
17. Usnesení ze dne 1. 12. 2015 bylo nesrozumitelné (žalobci doručeno dne 14. 12. 2015), proto proti němu podal žalobce odvolání dne 29. 12. 2015, jenž doplnil písemně dne 4. 1. 2016. Šlo o podobný případ, kdy odvolání žalobce bylo podáno e-mailem, následně bylo doplněno 5. den písemně (4. 1. 2016), avšak opět nebylo oprávněnou úřední osobou vytisknuto a zaevidováno do spisu. Tvrzení žalovaného, že nemohl o odvolání rozhodnout, protože se nenacházelo ve správním spise, se jeví žalobci jako nesrozumitelné a odporující zákonu.
18. Řada procesních pochybení měla být důvodem k zahájení přezkumného řízení. Žalovaný se dosud nevyjádřil k tomu, proč na základě odvolání ze dne 24. 11. 2015 nezačal přezkum a proč nerozhodl o odvolání ze dne 29. 12. 2015 proti usnesení o stanovení lhůty.
19. Podáním ze dne 13. 7. 2016 žalobce jednak opravil svoje tvrzení ohledně doručení na SMTP server, a jednak přiložil print screen e-mailového účtu pana M., jenž opomněl k replice připojit. K doručení odvolání na SMTP server žalobce uvedl, že z výpisu z gmailového účtu vyplývá, že e-mailové odvolání bylo na tento server odesláno dne 24. 11. 2015 v 20:15:44 hodin (a nikoliv v 11:15:53 hodin). S tímto totiž koresponduje skutečnost, že panu M. bylo podání doručeno dne 24. 11. 2015 ve 20:16 hodin. Nepřesnost v tvrzení žalobce vyplývala z toho, že ve výpisu z Googlu účtu se objevují dvě data, a to čas, kdy bylo žalobci vypracované odvolání zasláno, a čas, kdy žalobce odvolání odeslal. Nicméně obě tato data byla ze dne 24. 11. 2015, tj. v poslední den odvolací lhůty.
20. Žalobce tak trvá na tom, že e-mailové podání obsahující odvolání bylo řádně podáno v zákonné lhůtě a bylo doručeno správnímu orgánu. Oprávněná úřední osoba se však

dopustila pochybení, když odvolání žalobce nevytiskla a nezaevidovala do správního spisu. Nelze přisvědčit názoru žalovaného, že e-mailové odvolání nebylo nikdy správnímu orgánu doručeno. O tom svědčí skutečnost, že bylo doručeno příjemci uvedenému v kopii e-mailového podání. Žalobce předložil důkazy o tom, že e-mailové odvolání podal řádně a včas.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
22. Žalobce v dané věci rozporoval závěr žalovaného o tom, že odvolání ze dne 30. 11. 2015 bylo podáno opožděně, a dále žalovanému vytkl, že e-mailové podání ze dne 24. 11. 2015 nevyhodnotil jako včasné odvolání, resp. že podání nevzal vůbec v potaz.
23. Krajský soud zjistil ze správního spisu průběh správního řízení a učinil následující skutkové závěry:
Projednávaného přestupku se měl žalobce dopustit dne 31. 5. 2015 na dálnici D1, v úseku 174. km, ve směru na Brno. Oznámení o zahájení správního řízení a předvolání k ústnímu jednání ze dne 7. 7. 2015 bylo žalobci doručeno prvostupňovým správním orgánem dne 20. 7. 2015. Oprávněná osoba městského úřadu Ing. P. V. a nařídila doručení do vlastních rukou (modrý pruh na zásilce). Pokus o doručení tohoto oznámení o zahájení správního řízení a předvolání k ústnímu jednání byl učiněn dne 9. 7. 2015, žalobce však nebyl na adrese bydliště zastížen, protože mu zde byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky na poště a rovněž poučení o následcích nevyzvednutí si zásilky. Žalobce si tuto zásilku vyzvedl osobně na poště dne 20. 7. 2015, protože zásilka nebyla vhazována do schránky. Na e-mail pověřené osoby Ing. P. V. přišla dne 4. 8. 2015 omluvenka, která byla následně dne 5. 8. 2015 doručena na městský úřad i poštou, včetně Potvrzení o pracovní neschopnosti od lékaře. Uvedený dokument byl posílán od společnosti GP GROUP s.r.o. (J. M.), přitom Potvrzení o pracovní neschopnosti žalobce bylo vystaveno pro zaměstnavatele VAPAS a.s. Hrušovany nad Jevišovkou od 4. 8. 2015. Vzhledem k tomu, že nebylo zřejmé, kdo uvedené omluvy a podání činí, které věci se týkají a co je navrhováno (současně podání nebylo podepsáno osobou, která jej činí), adresoval městský úřad dne 5. 8. 2015 výzvu vůči GP GROUP s.r.o., aby uvedené vady byly odstraněny a podání do pěti dnů doplněno (doručeno prostřednictvím datové schránky dne 6. 8. 2015). Omluvu z ústního jednání následně zaslal správnímu orgánu dne 11. 8. 2015 přímo žalobce. Sdělil, že omluvu ze dne 4. 8. 2015 zasílal prostřednictvím svého zmocněnce M. (jednatel společnosti GP GROUP s.r.o.), přičemž z připojeného potvrzení o pracovní neschopnosti muselo být správnímu orgánu zřejmé, koho a čeho se omluva z jednání týkala. Plnou moc pro svého zmocněnce žalobce nepředložil, ale omluvu doplnil tak, že se nařízeného ústního jednání nemohl zúčastnit z důvodu pracovní neschopnosti, a proto žádá o nový termín ústního jednání. Ze správního spisu dále vyplynulo, že dne 5. 8. 2015 byl pořízen protokol o ústním projednání přestupku, k němuž se žalobce nedostavil. Jelikož

rozhodnutí lékaře o pracovní neschopnosti žalobce budilo u správního orgánu pochybnosti, nechal jej prověřit u OSSZ Znojmo. Tato dne 14. 9. 2015 sdělila, že prošetřením pojistného vztahu žalobce u společnosti VAPAS a.s. zjistila, že ke dni doručení 1. dílu Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti nebyl žalobce veden jako zaměstnanec u této společnosti, což následně potvrdil i údajný zaměstnavatel. Ošetřující lékař byl upozorněn na neexistující pojistný vztah a i na to, že rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti nemělo být vystaveno. Došlo k vrácení ostatních dílů tohoto rozhodnutí a k provedení storna. Není však povinností praktického lékaře prověřovat nebo zjišťovat existenci pojistného vztahu pacienta a tvrzeného zaměstnavatele.

24. Žalobce byl nově předvolán k ústnímu jednání na den 21. 10. 2015 ve 14:00 hod. Předvolání městský úřad vypravil dne 17. 9. 2015 a určil jej do vlastních rukou žalobce (doručenka s modrým pruhem). Žalobce nebyl dne 18. 9. 2015 na adrese bydliště zastížen, a proto mu zde byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky na poště a rovněž poučení o následcích nevyzvednutí si zásilky. Zásilku si žalobce osobně vyzvedl na poště poslední den úložní lhůty, a to dne 29. 9. 2015 (28. 9. 2015 byl státní svátek). Na doručence založené ve spise je zřejmý podpis žalobce provedený pouze úvodním písmenem jeho příjmení „Z“, které se podobalo úvodnímu písmenu z podpisu užitého na předchozí doručence – u doručení předvolání k předchozímu ústnímu jednání nařízeného na den 5. 8. 2015. Ve správním spise je dále založen protokol o ústním jednání ze dne 21. 10. 2015, který pořídil pověřený zaměstnanec úřadu Ing. P. V. Z protokolu vyplývá, že se žalobce k jednání bez omluvy nedostavil, věc byla projednána znovu, včetně provedení důkazů, stejně jako u jednání dne 5. 8. 2015. V návaznosti na to vydal Městský úřad Rosice dne 27. 10. 2015 prvostupňové rozhodnutí, v němž uznal žalobce vinného z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 10.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Prvostupňové rozhodnutí bylo podepsáno vedoucím odboru dopravy Ing. M. B. a žalobci bylo doručováno na adresu jeho bydliště. Jelikož tam nebyl dne 30. 10. 2015 zastížen, byla mu zde zanechána výzva k vyzvednutí si zásilky na poště a současně poučení o následcích nevyzvednutí si zásilky. Podle doručanky založené ve správním spise si žalobce vyzvedl uvedenou zásilku na poště osobně dne 9. 11. 2015 (10. den úložní lhůty) a opět využil jiného podpisu na doručence. První písmeno „Z“ z jeho příjmení však zůstalo totožné, jako v předchozích případech. Z obsahu prvostupňového správního rozhodnutí krajský soud dále ověřil, že žalobce v něm byl řádně poučen o možnosti podat odvolání proti tomuto rozhodnutí, a to do 15 dnů ode dne jeho oznámení přímo u městského úřadu (rozhodovat o odvolání bude nadřízený krajský úřad).
25. Z výše uvedeného vyplývá, že odvolání měl žalobce podat do 15 dnů po oznámení (doručení) prvostupňového správního rozhodnutí. Jelikož žalobci bylo toto rozhodnutí doručeno dne 9. 11. 2015, pak poslední den patnáctidenní lhůty připadl na den 24. 11. 2015. Odvolání podané v uvedený den by bylo vyhodnoceno jako včasné. Žalobce však podle obsahu správního spisu podal své písemné odvolání na poště až dne 30. 11. 2015 (viz razítko s datem na obálce) a učinil tak opožděně. Podání bylo doručeno na podatelnu správního orgánu dne 1. 12. 2015 a bylo navíc blanketní. Z obsahu tohoto podání neplyne žádný odkaz na údajné předchozí e-mailové podání. Rovněž forma či úprava tohoto podání

neodpovídala písemnému potvrzení údajného předchozího e-mailového podání. Předmětné odvolání obsahovalo základní údaje, tj. kdo je činí, proti jakému rozhodnutí směřuje (označen byl správní orgán, jenž rozhodnutí vydal) a bylo uvedeno rovněž datum. Chyběl ale podpis osoby, která podání učinila, a sdělení, co žádá, resp. co rozporuje a z jakého důvodu. Žalobce v podání uvedl, že jej doplní do 15 dnů po seznámení se se správním spisem a po poradě s právním zástupcem. V podstatě totožné „odvolání“ žalobce učinil znovu včetně doplnění svého podpisu, jenž bylo doručeno na podatelnu městského úřadu dne 23. 12. 2015 (razítko pošty na obálce dne 21. 12. 2015). Původní odvolání však bylo doplněno o další list se sdělením, že zásadním důvodem podaného odvolání je to, že přestupek byl projednán v nepřítomnosti žalobce, a to v důsledku špatného doručení předvolání k ústnímu jednání nařízeného na den 21. 10. 2015, protože bylo omylem předáno otci žalobce, který o tomto předvolání žalobci neřekl. Za tímto účelem žalobce navrhoval svědeckou výpověď svého otce a rovněž poštovní doručovatelky H. K., která zásilku na poště vydávala. Další důvody svého podání již žalobce nedoplnil.

26. K výše uvedeným skutkovým závěrům krajský soud doplňuje, že žalobce nepředložil jakýkoliv doklad o doručení tvrzeného e-mailového podání (odvolání) ze dne 24. 11. 2015 správnímu orgánu. Ve správním spise se takový doklad nenachází. Pokud žalobce až v žalobě dovozoval, že předmětné e-mailové odvolání bylo odesláno dne 24. 11. 2015 ve 20:15:44 hod. panu M. ze společnosti GP Group s.r.o. (vztah žalobce k této osobě nebyl prokázán), a že této osobě bylo podání doručeno dne 24. 11. 2015 ve 20:16 hod., pak z tohoto nelze rozhodně dovodit, že v tutéž chvíli bylo prokazatelně totéž e-mailové odvolání řádně doručeno prvostupňovému správnímu orgánu. Žalobce žádným způsobem nedoložil doručení odvolání e-mailem dne 24. 11. 2015. Předkládaný print screen e-mailového účtu pana M. neproказuje doručení e-mailového odvolání dne 24. 11. 2015 prvostupňovému správnímu orgánu. To neproказuje ani adresa uvedená v rubrice e-mailu „komu“, kde je uvedeno: ...
27. Ve shora uvedené souvislosti nelze přisvědčit ani tvrzení žalobce v tom, že žalovaný neoprávněně nepřihlédl k e-mailem zaslanému odvolání dne 24. 11. 2015. Nejprve soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na jeho rozhodnutí ze dne 29. 11. 2017, č. j. 1 As 214/2017-32, z něhož vyplývá, že *„Podání učiněné prostřednictvím e-mailové zprávy se považuje za doručené v okamžiku, kdy se dostane do sféry správního orgánu a ten se s ním může objektivně seznámit, nikoliv odesláním.“* Tomu odpovídá mj. i další judikatura správních soudů, konkrétně rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2013, č. j. 11 A 53/2010-74, z něhož vyplývá, že *„Pro zachování lhůty v případě podání zaslaného elektronickou poštou, tedy odlišně od podání zaslaného prostřednictvím držitele poštovní licence, nepostačí předání k přepravě, ale odesílatel musí v případě pochybností prokázat, že podání správnímu orgánu doručil. Nepostačí tedy tvrzení žalobce, že z jeho počítače zpráva byla odeslána.“*
28. K elektronickému podání se váže i další judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 Ans 5/2010-172, z něhož mj. vyplývá, že *„Z § 11 odst. 3 zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu plyne povinnost všech osob posílat datové zprávy související s výkonem veřejné moci vůči fyzickým a právnickým osobám do elektronické podatelny orgánu veřejné moci. Pokud tedy osoba učinila své elektronické podání jinak než prostřednictvím elektronické*

podatelný (v tomto případě prostřednictvím běžné e-mailové adresy Policie ČR), nemohlo se jednat o podání, které by splňovalo podmínky elektronického podání podepsaného zaručeným elektronickým podpisem ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu. To platí bez ohledu na to, zda samo elektronické podání bylo či nebylo podepsané zaručeným elektronickým podpisem.“

29. Z výše uvedené judikatury správních soudů zdejší soud při posuzování této věci vycházel a k věci dále doplňuje, že webové stránky Města Rosice a Městského úřadu Rosice upozorňují na to, že po doručení datové zprávy je vždy zpětně zasíláno odesílateli potvrzení o doručení datové zprávy. Současně je na těchto stránkách uvedeno, že nedojde-li k potvrzení podání, znamená to, že podání nebylo doručeno. V nyní posuzované věci žalobce nedisponuje takovým potvrzením o doručení jeho podání. Z webových stránek citovaných subjektů dále vyplynulo, že e-mailové adresy pracovníků úřadu neslouží k přijímání podání, a to zejména takového důležitého podání, jakým je odvolání. Slouží maximálně pro běžnou komunikaci. K přijímání podání byla zřízena elektronická podatelna (pro přijímání datových zpráv), a to posta@mesto.rosice.cz. Tedy i informace na oficiálních webových stránkách městského úřadu zcela vylučují možnost podání odvolání žalobce e-mailovou zprávou dne 24. 11. 2015, jak tvrdil žalobce, neboť způsob a forma žalobcem údajně učiněného podání dne 24. 11. 2015 ani neodpovídala těmto pokynům a je zřejmé, že se uvedené podání nemohlo dostat do dispozice správního orgánu ve smyslu shora citovaného rozhodnutí NSS sp. zn. 1 As 214/2017, protože se s ním tento orgán nemohl objektivně seznámit. Námitky žalobce, týkající se nesprávnosti postupu správního orgánu při přijímání písemnosti – e-mailového odvolání ze dne 24. 11. 2015, tak soud shledal nedůvodné. Současně argumenty žalobce nově uplatněné až v replice ze dne 7. 7. 2016 soud označil za opožděné, neboť žalobou lze rozšířit o další žalobní body jen ve dvouměsíční lhůtě pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 s.r.s.).
30. Pokud žalobce apeloval na dikci § 37 odst. 4 správního řádu, podle něhož je možno podání učinit i jiným způsobem, než je uvedeno ve větě první (písemně, ústně do protokolu, v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem), za podmínky, že podání je do pěti dnů potvrzeno či doplněno způsobem uvedeným v první větě citovaného ustanovení, pak k tomu krajský soud uvádí, že žalobce měl především prokázat, že takové e-mailové podání dne 24. 11. 2015 učinil a doručil jej správnímu orgánu, protože by tak mohlo být citované ustanovení ve věci aplikováno a později písemně podané odvolání uznáno za včasné (do pěti dnů potvrzené). V posuzované věci však nemohlo být předmětné ustanovení aplikováno, neboť žalobce jakkoliv neprokázal, že učinil a doručil e-mailové odvolání ze dne 24. 11. 2015 správnímu orgánu.
31. Pokud žalobce tvrdil, že k nařízenému ústnímu jednání na den 21. 10. 2015 nebyl řádně obeslán, a že toto předvolání bylo neoprávněně poštou vydáno jeho otci, pak pro oprávněnost takového tvrzení nesvědčí žádné indicie a žalobce ničím nedoložil, že došlo k tvrzenému omylu.
32. K doručování soud uvádí, že žalobci v průběhu správního řízení bylo vždy doručováno na adresu jeho bydliště, při prvním pokusu o doručení nebyl nikdy zastižen, a proto mu byly zásilky ukládány na poště s tím, že byl vždy vyzván k jejich vyzvednutí a současně poučen o následcích nevyzvednutí si zásilky na poště. Ze správního spisu dále vyplynulo, že

zásilky obsahující rozhodné dokumenty vydané správním orgánem v průběhu správního řízení si žalobce vyzvedával na poště poslední den lhůty. Žalobcem rozporované předvolání k ústnímu jednání na den 21. 10. 2015 bylo žalobci doručováno prostřednictvím České pošty, s. p., a to do jeho vlastních rukou. Z doručanky založené ve správním spise vyplývá, že žalobce nebyl poštovním doručovatelem zastížen v místě bydliště, a proto mu tam byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky na pobočce České pošty, s. p. v obci Hrušovany nad Jevišovkou. Zde byla následně vyzvednuta žalobcem, který byl identifikován jménem, příjmením, rokem narození (1995) a adresou trvalého pobytu. Žalobce se musel při převzetí zásilky na poště prokázat platným dokladem totožnosti a podle názoru krajského soudu je tak vyloučeno, aby došlo k záměně žalobce s jeho otcem. Ostatně žalobce nepodpořil toto své tvrzení žádným důkazem. Výslech poštovní doručovatelky H. K. by potvrdil pouze to, co je z doručanky zřejmé, tedy že zásilka byla vydána skutečnému adresátu zásilky, a to po ověření jeho totožnosti dle předloženého občanského průkazu. Správnost svého postupu by jistě po několika letech nezpochybňovala. Pokud by postupovala jinak a poštovní zásilku by předala neoprávněné osobě, porušila by právní předpisy, protože šlo o zásilku určenou do vlastních rukou adresáta. Navíc Česká pošta, s. p. disponuje vlastním dokladem o doručení předmětné zásilky, a to i s uvedením čísla občanského průkazu adresáta zásilky. V této souvislosti by nemohl argumentaci žalobce podpořit ani výslech jeho otce, protože by mohl jen obtížně za tohoto stavu prokazovat, že si na občanský průkaz syna vyzvedával na poště jeho korespondenci. Při výpovědi by bylo možno předpokládat i jistou loajalitu otec vůči jeho synovi – žalobci, kterou by podporoval jeho argumentaci. Rovněž výslech pana J. M. by byl v této věci nadbytečný, neboť by jím nemohlo být prokázáno, že žalobce doručil odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí včas příslušnému orgánu (dne 24. 11. 2015). Uvedená osoba by mohla případně jen potvrdit, že jí bylo nějaké podání doručeno do její e-mailové schránky, což není předmětem tohoto řízení.

33. Krajský soud ještě k výše uvedenému uvádí, že není reálné, aby zásilka byla vydána jiné osobě než žalobci, když jeho identifikační údaje, včetně ročníku narození, byly uváděny na každé zásilce určené do vlastních rukou žalobce (s modrým pruhem). Jak plyne ze správního spisu, žalobce byl na těchto zásilkách dostatečně identifikován (jménem, příjmením, bydlištěm, rokem narození), přitom při převzetí zásilky na poště se musel vždy prokázat dokladem totožnosti, jinak by mu zásilku nevydali. Nemohlo tak dojít k záměně žalobce s jeho otcem. Ostatně žalobce ani nedoložil (a doložit se nepokoušel), že došlo k záměně s jeho otcem.
34. Vzhledem k podané žalobě prověřily správní orgány veškerá doručená podání k Městskému úřadu Rosice za období od 20. 11. do 30. 11. 2015. Jak plyne ze sdělení Městského úřadu Rosice ze dne 6. 5. 2016 (založeno ve správním spise), v uvedeném období byly na e-podatelnu Městského úřadu Rosice doručeny 3 e-mailová podání, z nichž žádné se netýkalo žalobce. Dále byla prověřena elektronická komunikace na e-mailové adrese oprávněné úřední osoby Ing. P. V., jenž vedl správní řízení a jehož e-mailová adresa byla uváděna v záhlaví písemností zasílaných žalobci. Jeho e-mailová adresa ... byla ve správním řízení využita pouze dne 4. 8. 2015, avšak ve sledovaném časovém úseku nebylo žádné elektronické podání na tento e-mail od žalobce doručeno. Prověřována byla také elektronická komunikace na e-mailové adrese ..., avšak ani zde nebylo dohledáno žádné

elektronické podání žalobce. Městský úřad si není vědom žádného elektronického podání, které by bylo žalobcem učiněno dne 24. 11. 2015.

35. Krajský soud tak s ohledem na shora uvedené uzavírá, že ze spisového materiálu a ani z dodatečného přípisu městského úřadu ze dne 6. 5. 2016 nevyplývá, že by žalobce zaslal prostřednictvím veřejné datové sítě prvostupňovému správnímu orgánu odvolání dne 24. 11. 2015, které měl následně doplnit písemným podáním. Žalobce ničím neprokázal, že doručil své odvolání dne 24. 11. 2015 (tvrzený e-mail) do dispozice prvostupňového správního orgánu, jak má na mysli rozhodnutí NSS sp. zn. 1 As 214/2017. Podle citovaného rozhodnutí musí být odvolání doručeno do sféry správního orgánu tak, aby se s ním mohl objektivně seznámit. Žalobcem předložený print screen (měl dokládat doručení podání panu M.) toto neprokazuje. Žalobce ničím neprokázal, že by se tvrzený odvolací e-mail dostal do dispozice prvostupňového správního orgánu. Z oficiálních webových stránek Města Rosice/Městského úřadu Rosice vyplývá, že mají zřízení elektronickou podatelnu, přičemž podatelům se automaticky doručuje potvrzení o přijetí jejich podání. Žalobce žádné takové potvrzení o doručení jeho podání nepředložil. Přitom na osobní e-mailové adresy pracovníků městského úřadu se předmětná podání nečiní. Je rovněž pravdou, že se žalobce v písemném podání ze dne 30. 11. 2015 jakkoliv neodkazuje na údajné předtím učiněné odvolání e-mailem dne 24. 11. 2015. Také je třeba poukázat na to, že podání, o němž žalobce tvrdí, že jej učinil 24. 11. 2015 e-mailem, nikdy nebylo předloženo (ve správním ani soudním řízení), např. v příloze, přičemž ani písemné podání ze dne 30. 11. 2015 nemělo původní formu či úpravu e-mailu. Z oficiálních webových stránek Městského úřadu Rosice lze také dovodit, že za řádně doručenou e-mailovou zprávu správnímu orgánu lze považovat pouze e-mailovou zprávu doručenou na e-mailovou adresu správního orgánu (e-podatelna), protože pouze tato je k tomuto účelu určena, popř. na e-mailovou adresu uváděnou správním orgánem v písemných materiálech zasílaných účastníkům řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce neprokázal podání odvolacího e-mailu dne 24. 11. 2015, tj. poslední den lhůty k odvolání, bylo správně posouzeno následně podané odvolání dne 30. 11. 2015 jako opožděné.
36. Žalobce dále v žalobě zmiňoval ne příliš srozumitelně okolnosti postupu správního orgánu při odstraňování vad podání. Jednalo se o usnesení Městského úřadu Rosice ze dne 1. 12. 2015, č. j. MR-S 11573/15-ODO VAP/16, podle něhož měl žalobce doplnit náležitosti podání ze dne 1. 12. 2015, kde především chyběl podpis žalobce. Žalobce uvedený podpis doplnil, znovu zasláním svého podání městskému úřadu dne 23. 12. 2015 (podal na poště dne 21. 12. 2015). Proti procesnímu usnesení městského úřadu ze dne 1. 12. 2015, které žalobce vyzývalo k doplnění náležitostí blanketního odvolání, žalobce podal rovněž odvolání dne 4. 1. 2016 (na poště), které bylo doručeno na podatelnu městského úřadu dne 5. 1. 2016. V odvolání žalobce namítal nesrozumitelnost usnesení (jenž jej obsáhle vyzývalo k odstranění vad, přitom však tyto nedostatky nebyly konkretizovány a v odůvodnění usnesení byl zmíněn pouze chybějící podpis). K námitkám žalobce směřovaným proti procesnímu usnesení městského úřadu ze dne 1. 12. 2015 krajský soud ze správního spisu zjistil, že uvedené usnesení bylo žalobci doručeno dne 14. 12. 2015 (10. den po uložení), posléze bylo dne 15. 12. 2015 vhozeno do schránky žalobce a lhůta 15 dnů k odvolání proti uvedenému usnesení skončila uplynutím dne 29. 12. 2015. Pokud tak žalobce podal proti procesnímu usnesení odvolání na poště až dne 4. 1. 2016, učinil tak

opožděně. O tom byl následně v lednu 2016 vyrozuměn, a to sdělením Městského úřadu Rosice ze dne 11. 1. 2016. Krajský soud dále dodává, že se v případě procesního usnesení ze dne

1. 12. 2015 jednalo o procesní výzvu k doplnění náležitostí podání, jenž nemělo přímý dopad na meritorní rozhodnutí, které již bylo vydáno. Doplněné podání pak je přezkoumáváno současně s meritorním posouzením věci a nikoliv samostatně.

37. Žalobci nebylo možno přisvědčit dále ani v tom, že obsahem doplněného odvolání bylo automatickým důvodem pro zahájení přezkumného řízení, zejména pro množství závažných procesních vad zakládajících i nezákonnost napadeného rozhodnutí. Mělo jít především o nedoručení předvolání k ústnímu jednání žalobci, konání ústního jednání v nepřítomnosti žalobce a neseznámení žalobce s podklady pro vydání rozhodnutí. Ve shora provedeném výkladu se však krajský soud již vyjádřil k nedůvodnosti námitky týkající se údajného nedoručení předvolání k ústnímu jednání, přičemž s tímto souvisela i neúčast žalobce u ústního jednání či neseznámení se s podklady. Žalobce neprokázal, že by mu předvolání k nařízenému ústnímu jednání nebylo řádně doručeno, přitom se však bez včasné omluvy k jednání nedostavil. Za této situace bylo možné ústní jednání provést i v nepřítomnosti žalobce, protože se správní orgán nedopustil v řízení procesních vad tak, jak to tvrdil žalobce. Krajský soud tak s ohledem na obsah správního spisu musel přisvědčit správním orgánům, pokud neshledaly důvody k zahájení přezkumného řízení.
38. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného je třeba učinit závěr, že vzhledem k doručení prvostupňového správního rozhodnutí žalobci dne 9. 11. 2015 počala dnem 10. 11. 2015 běžet 15 denní lhůta k odvolání, jejíž poslední den připadl na úterý dne 24. 11. 2015. Protože žalobce neprokázal, že se proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí odvolal e-mailovým podáním dne 24. 11. 2015, které by nejpozději tentýž den bylo doručeno prvostupňovému správnímu orgánu, nebylo možno uznat za včasné podání žalobce učiněné v pondělí dne 30. 11. 2015, kterým měl písemně doplnit původně podané odvolání. V daném případě tedy nebylo aplikovatelné ust. § 37 odst. 4 správního řádu, podle něhož je třeba podání učiněné v jiné než zákonem stanovené formě doplnit do 5 dnů, což by jinak v posuzované věci připadalo na pondělí dne 30. 11. 2015 (5. dnem byla neděle dne 29. 11. 2015). Jelikož v posuzované věci nebylo prokázáno podání odvolání žalobcem v 15 denní lhůtě pro odvolání, tj. nejpozději do 24. 11. 2015, nebylo již rozhodné ust. § 37 odst. 4 správního řádu, a tedy ani písemné doplnění původního neexistujícího odvolání.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
40. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto

úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. srpna 2018

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.